U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **A. Y.,** zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí,** se sídlem Loretánské nám. 5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2014, č. j. 46 A 2/2014 – 81,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2012, č. j. 301896/2012-KKM podle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“) nově posoudil důvody neudělení krátkodobého víza žalobci a shledal, že rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Tunisu ze dne 17. 2. 2012 je v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Uvedeným rozhodnutím zastupitelského úřadu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení víza ze dne 6. 2. 2012, č. TUNI 2012 02 06 0005, s odůvodněním, že manželství žalobce je nutno považovat za účelové a uzavřené za jediným účelem, kterým je získání víza pro pobyt v schengenském prostoru se záměrem požívat práva volného pohybu v některém státě EU.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, v níž mimo jiné namítal, že objektivně neexistuje žádný relevantní důvod pro zamítnutí jeho žádosti a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů označil za neurčité, nepřezkoumatelné, matoucí a zcela nezákonné.

[3] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 9. 2014, č. j. 46 A 2/2014 – 81, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11.228 Kč do tří dnů od právní moci k rukám jeho zástupce. Shledal totiž, že z odůvodnění rozhodnutí nelze zjistit skutkový stav, ze kterého

správní orgány vycházely a jejich rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalovaný (dále též „stěžovatel“) blanketní kasační stížností.
[5] Kasační stížnost je podána opožděně.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[7] Napadený rozsudek krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí lze podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení u Nejvyššího správního soudu.

[8] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

[9] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[11] Z Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky obsaženého ve spise krajského soudu je zřejmé, že kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručen do datové schránky dne 8. 10. 2014. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve čtvrtek dne 9. 10. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 22. 10. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[13] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti tedy bylo třeba, aby byla podána nejpozději dne 22. 10. 2004. Ze Záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu založeného ve spise Nejvyššího správního soudu však vyplývá, že blanketní kasační stížnost stěžovatele ze dne 17. 10. 2014 byla podána až dne 20. 11.

2014, kdy byla doručena do datové schránky Nejvyššího správního soudu, tj. opožděně. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že ve věci vedené pod sp. zn. Na 425/2014 bylo zdejšímu soudu dne 5. 11. 2014 doručeno doplnění blanketní kasační stížnosti stěžovatele ze dne 31. 10. 2014. Také toto podání stěžovatele však bylo, jak vyplývá z výše uvedeného, Nejvyššímu soudu doručeno po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti a nic tak nemění na její opožděnosti.

[14] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel v podání ze dne 22. 11. 2014, č. j. 308597/2014-KKM, kterým reagoval na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2014, č. j. Na 425/2014 - 15, aby doložil, že podal kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterou doplňuje svým podáním ze dne 31. 10. 2014, uvedl, že vypracoval kasační stížnost proti tomuto rozsudku a obdržel interní potvrzení, že byla v zákonné lhůtě odeslána Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím datové schránky, přičemž poté, co mu Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. Na 425/2014 sdělil, že žádnou kasační stížnost v této věci neeviduje, interním šetřením zjistil, že expedice kasační stížnosti nefiguruje v databázi odeslaných expedic. K tomuto podání stěžovatele Nejvyšší správní soud uvádí, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout a pochybení stěžovatele (patrně administrativní povahy), v důsledku kterého stěžovatel svou blanketní kasační stížnost ze dne 17. 10. 2014 neodeslal včas, ale až dne 20. 11. 2014, tak nemá a nemůže mít vliv na konstatování opožděnosti jím podané kasační stížnosti.

[15] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2014, č. j. 46 A 2/2014 – 81, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu